

non posui libros huiusmodi quod facit primum. i. piositate. libris. i. sententias meorum librorum
 Nota quod Boetius supra querendo de statu suo solus deplaxit incommoda corporalia non
 curas delectationem aut sui. unde proba hoc sola deplaxit sui aut delectationem et incommoda
 corporalia praecepit. et quod superius. iij. p. d. Boetius. nunc quid non mouet te facies huius
 loci. id proba hic sibi respondens. d. multo plus mouet propter animi sui delectionem quam pro
 pter loci exilium in quo exi
 stis hoc forti animo. o. loco
 enim vixit per patria. unde
 Quidam in li. de falsis.
 De soli forti patria est
 ut piscibus equorum. et quod
 est coquestus fuit et biblio
 theca refidet proba quod ipse
 potius deplaxit inias li
 brorum quam per oblivionem
 perdidit quam carentiam bibli
 othece et librorum. Et tu
 quid de tuis. hic proba
 sub breuitate recolligit
 quod Boetius perturbauerit. d. et
 tu Boetius dixisti vera de tu
 is meritis. i. factis. in coe
 bonis. i. propter omnem bo
 minis utilitatem. h. supple
 dixisti pauca supple bre
 uicia tibi euenisse per mul
 titudine gestorum. i. facto
 rum tuorum. et tu memora
 sti. i. recitasti nota. i. ma
 nifesta cunctis hominibus
 de honestate. i. et salua
 tione senatus: vel falsi
 tate. i. compilatione falsa
 rum litterarum. obiectorum
 id est imputatorum tibi. quid pro certe tu stricti putasti. i. existimasti attingendum supple
 esse. recte. i. rationabiliter. de sceleribus. i. de viciis. quod per et fraudibus. i. deceptis
 delatorum. i. accusantium. quod ea. i. omnia ista celebrentur. i. memorentur melius. quod per et vberi
 id est copiosius. ore. i. finone vulgi recognoscetis. i. memoratis omnia. et tu Boetius incre
 puisti vehementer. i. fortiter. factum. i. opus. iniusti senatus supple totius. et tu etiam do
 luisti de nostra curatione. i. usurpatione. et tu etiam fleuisti. i. defleuisti. dana. i. cira. lese
 opinionis. i. imaculate fame tue. postremo. i. ultimo dolor incanduit aduersus fortunam
 id est per fortunam. quod per et supple tu Boetius quæstus es. non pensari. i. retribuui. equa. i.
 digna premia meritis. In extremo. i. in fine. senientis muse. i. furientis metri. tu pro
 fuisti. i. dedisti. vota. i. preces. quod ea par supple diuine prouidentie. regeter terras. i. bo
 mines terrenos. vixit per sicut regit celum. Nota quod ista omnia fuerunt causa perturbatis mentis

sed id quod libris primum facit librorum
 quondam meorum sententias colloca
 ui. Et tu quidem de tuis in commune
 bonum meritis vera quidem: sed per mul
 titudine gestorum tibi pauca dixisti.
 De obiectorum quidem tibi vel hone
 state vel falsitate cunctis nota memora
 sti. De sceleribus fraudibusque delatorum
 recte tu quidem strictique attingendum
 putasti quod ea melius vberiusque recogno
 scentis omnia vulgi ore celebrentur
 Increpuisti etiam vehementer iniusti
 factum senatus. de nostra etiam crimina
 tione doluisti. lese quoque opinionis da
 na fleuisti. Postremo uero aduersus
 fortunam dolor incanduit. conquestus
 quod non equa meritis premia compen
 sa ri. In extremo muse senientis uti quod ce
 lum terras quoque par regeter vota po
 fuisti. Sed quoniam plurimus tibi affe

Boetius et tractatus ea in quarta p. a et in fine metri d. stelliferi. Sed quoniam. Iste phi
 lophia dat modum medendi ipsum Boetius dices. Sed quoniam plurimus tumultus. id est
 valde magna multitudo. affectuum. i. passionum. incubuit. i. institit tibi. et dolor ira et me
 roz. i. tristitia distrahit te diuersum. i. ad diuersa. ideo sicut nunc mentis es nondum
 pringuit. i. respiciunt te validiora remedia. i. fortiora medicamenta. Itaque nos utemur
 paulisper. i. modicum le
 uioribus remediis ut ea
 que induruerunt. id est
 indurauerunt. in tumo
 rem. i. in inflatam. per
 turbationibus. i. tristi
 tias animi influentibus.
 id est euenientibus. illa
 molestant. i. mollia fiant
 blandiore tactu. i. leuiori
 medicina ad recipiendum
 vim acrioris. i. fortioris
 medicaminis. Nota quod
 Boetius fuit distractus mul
 titudine affectionum. i. ira
 merore et dolore. Itaque
 ira trahit hominem ad vin
 dictam. dolor ad despe
 rationem. meror ad totum
 mentis aggrauationem. ideo dicit proba quod sua perturbatio iam non possit sustinere for
 tiora remedia h. velit sibi adhibere leuia ut per talia preparatus et dispositus seque
 ter posset recipere remedia acriora.

Adetrum sextum primi libri.

Amphibi radis graue. Canceri
 sidus inestuat. Tum qui larga negan
 tibus. Sulcis semina credidit.

mentis aggrauationem. ideo dicit proba quod sua perturbatio iam non possit sustinere for
 tiora remedia h. velit sibi adhibere leuia ut per talia preparatus et dispositus seque
 ter posset recipere remedia acriora.

Amphibi radis graue. Iste incipit sextum metrum huius primi quod dicitur
 metrum gliconicum ab innatore. coriambicum a pede predominante. est autem cori
 ambus pes constans ex prima et ultima longa ex duabus medijs breuib. unde
 primus pes huius metri est spodeus. secundus coriambus. tertius pirricus
 qui est pes constans ex duabus breuib. et loco eius aliqui ponunt iambus qui constat ex p
 ma breui et ultima longa. In hoc ergo metro proba pbat dictum suum per exempla. dicit enim
 quod Boetius. per nunc non ueniret remedia fortia h. alio tempore. pbat ergo quod omnia requirant tempus
 determinatum. et si fiat extra suum tempus non prosperant. et hoc pbat tribus exemplis. secundo
 tagit tempus non promitteri que deus distinguit. ibi. Signat tempus. Primum exemplum est de se
 mine quod si seminat indebito tempore non profert fructum: ut si quis seminaret in iulio vel in au
 gustu. unde dicit sic in littera. Cum per quoniam graue sidus canceri illius signi. inestuat. i. inar
 descit. radis pbebi. i. solis. tum. i. in illo tempore. qui credidit. i. promisit. larga semina
 id est copiosa semina. sulcis. i. cauernis. terre negantibus supple spez messis talis. elu
 sus. i. frustratus. fide. i. beneficio. cereris. i. de frugum. pbat. i. accedat ad arbores quer
 nas. i. quercus. et uescatur fructibus eorum. Tunc ponit secundum exemplum de floribus
 quos homo frustra querit tempore hyemali cum tempus eorum sit in vere. unde dicit in littera
 Tu lecturus. i. collecturus violas nunquam petens accedas purpureum nemus. i. floridam

Liber primus.

siluam. cum. i. quando capus stridens. i. sonas campus inhorruit. i. horribiliter apparuit seuis aquilonibus. idest crudelibus ventis hyemalibus. Tunc ponit tertium exemplum et est de visis que mature sunt in autumno. et ideo frustra querantur tempore vernali. unde dicit. si libeat frui visis non queras auida. idest cupida manu stringere vernos palmites. idest vernaes vites. bachus deus vini potius prulit sua muna nera. i. vna autumno. i.

tempore autumni. Nota quod sidus ceteri dicitur graue quod sole existit in cancro homines grauatur nimio calore quo tempore non est seminandum. quia ad hoc quod semenuale sciat requiritur humor. quod calore solis feruido tempore resoluitur et euaporat. Nota finem fabulas cum pluto rapuerat perperam mater eius scres que res ipsam in terris et non inueniens denegauit hominibus beneficium frugum et tunc homines pergebant ad arbores quercum et comedebant glandes. et sic loquitur phia in littera. Nota de hoc quod dicit stridens campus. dicit

Inguatio quod strideo strides vel strido. dicitur. est fortiter sonare vel detes percutere vel frendere. Signat tempus proprium. Idcirco ostendit phia tempus non permisceri que deus distinxit dices. Deus signat. i. ornat tempus aptas ea propriis officiis. nec ipse deus patitur misceri vices. i. alternaciones temporum. ita quod tempus vni officio deputatum pueniat alteri. quas vices temporum ipse cohercuit. i. constrinxit. et addit sicut quercus aliqua tempore non debito frustratur in querendo. sic illud quod deserit certum ordinem precipiti. idest festina via illud non habet leros exitus. idest prosperum euentum. sic a simili si phia relicto debito tempore ministrasset boetio fortem medicinam non fuisset prospera in medicando ipsum. Nota quod per debitum ordinem res conseruantur in suo esse et in sui natura. et quod deficit ab ordine etiam deficit ab esse. vbi Boetius quarto huius secunda prosa. Est enim quod retinet ordinem seruatque naturam. quod vobis ab hoc deficit esse quod in sui natura situm est dereliquit. propter quod debet ordo in omnibus esse obseruandus. Unde poeta. Est ordo summa limes sapientis in arte. Ergo dicit phia quod precipiti via. Nota omne agens in agendo debet persistere sibi bonum finem. quia ratione boni finis agens meretur. et ratione mali finis demeretur. Unde poeta. Non datur ex simplo bona post primordia merces.

Prosa sexta primi libri.

Primū igitur pateris ne me pauculis rogationibus statu tue mentis at

Prosa. vi.

Congrua sed rectus premia finis habet. Cum igitur inordinatio impediat bonitatem finis ideo vitanda est.

Prosa. vi. libri primi

Primū igitur pateris. Hec est sexta et ultima prosa huius primi in qua phia inquit cam radicalem infirmitatis Boetii ex quibusdam interrogationibus. Et primo phia captat beniuolentiam Boetii. Secundo posite

tingere atque temptare. Ut quismodus sit tue curationis intelligam. Boetius Tu vero arbitrati inquit tuo quod uoles ut responsurus rogato. **P.** Tum illa. Huncine inquit mundum temerarius agi fortuitisq; casibus putas. An vllum credis ei inesse regimen rationis. **B.** Atque inquit nullo existimaueri modo ut fortuita temeritate tam certa moueretur. Verum operi suo conditore presidere deum scio. nec vnquam fuerit dies qui me ab hac sententie veritate dispel

tatem que uoles. ut p sicut responsurus. i. volentes respondere. Nota quod phia more boni medici non solum scrutatur causas doloris per signa extrinseca. sicut medici per vrimas et pulsus. quod hec signa quicquid fallit hunc et scrutatur causas doloris boetii per responsionem ad questiones. et primo captat eius beniuolentiam reddendo ipsum attentum per hoc quod dicit pauculis rogationibus. Nota quod infirmi habent naturalem impotentiam nihil patiendi. ergo ex facili perturbant non solum per multas interrogationes sed ex vna sola. Volens ergo phia mouere paucas questiones Boetio infirmo primo captat eius beniuolentiam Tum illa. Hic phia facit interrogationes. secundo causas totius infirmitatis ex responsionibus Boetii recolligit. Tertio ostendit ipsum curabilem esse dando modum procedendi circa curationem eius. Secunda ibi. Quare plenissime vel egritudine tue rotem et. tertia ibi. Sed sospitatis actori. Primo phia querit de mundi gubernatione. secundo de circumstantiis gubernationis. ibi. Sed dic mihi. Adhuc videtur. quod primo phia querit. Secundo boetius respondet. tertio phia eius responsionem approbat dicens. ergo o boetii putas hunc mundum agi. i. regi temerariis. quod pro et fortuitis casibus. idest euentibus. an. i. nunquid tu credis nullum regimen. rationis. idest prouidentie diuine inesse ei mundo. Ego boetius inquit. idest dixi. atqui. idest certe non existimauerim. idest putauerim villo modo ut tam certa entia moueantur idest regantur. fortuita temeritate. i. improuisa stultitia. sed scio deum conditorem. i. creatorem presidere suo operi. idest sue creationi. nec dies fuerit vnquam. idest in aliquo tempore. qui dies depellat. idest remoueat me boetium ab hac veritate sententie iam dicte. Tunc phia approbans eius responsionem inquit. idest dixit itaque est. nam tu

Liber primus

ceciniſti. i. dixiſti etiam illud. paulo ante. i. in quinto metro huius primi. q. p. et tu de-
plorasti. i. planxiſti. tñ. idest ſolūmodo ipſos homines eſſe exortes. idest carētes vñ
non participes diuine cure. idest diuine puidētie. nāq. p. quia tu nihil mouebare
idest dubitaſti de ceteris ſupple creaturis quin regerentur rōne ſupple puidētie
dei. autem p. h. pape eſt interieccio admirantis. ego admiroze vehementer q. tu locat⁹
idest poſitus in tā ſalu
bzi ſententia. egrotel. i.
langues. verum p. ſed.
nos perſcrutemur alti⁹
idest pfundius ego ne
ſcio quid ſupple ſit illd
ego coniecto. i. opinoz
ab eſſe tibi quid. i. aliqd
Nota q. infirmitas bo
eti⁹ partim fuit ex ordi
nata affectione. inq. ſus
em Boetius voluit de
temporalium rerū amiſ
ſione ⁊ partiz fuit ex fal
ſa exiſtimatione q. ſum
ad duo. Eſtimabat em
malos homines eſſe ſe
lices ⁊ potentes. ſecun
do eſtimabat hoies nō
regia diuina puidētia
ergo pbia inquirat cām
radicalem ppter quas
boetius incidit in iſtas
incōmoditates. ⁊ q. ra
dix totius morbi fuit ignorātia diuine gubernatōis quantum ad homines. iō p. rō
querit de mundi gubernatione. Nota q. boetius innuit duas rōnes q. mūdus re
gat a deo. primā ibi. Tā certa. q. talis eſt. Ea q. ſunt certa ⁊ determinata nō regantur
a caſu ⁊ a fortuna cū regimē taliū ſit incertū. ſentia huius mūdī ſunt certa q. a cer
tis cauſis pducta. Secundā rōem innuit ibi. Ceterū operi ſuo. que talis eſt. Cauſa
tū regit a ſua cā. ſ. de⁹ eſt cā mūdī cū ab ipſo depēdeat celū ⁊ tota natura. ergo ⁊ c.
Nota pbia rōnabiliter mirat q. bo. credēs mūdū regi a deo putabat hoies nō re
gi ab ipſo. q. poſſz pbia ſic arguere. Deus regit mūdū ſm te Bo. ſ. homines ſunt
pncipalis ps mūdī ſicut p. ſus dixiſti in metro opis tāti ps q. nōvillis. ergo hoies re
gant a deo. Sed dic mihi quoniā a deo mūdum regi. hic pbia querit de circūſtā
tijs gubernatōis mūdī. ſecundo quia res gubernate diriguntur in ſuū finē. iō ſecū
do querit de fine rerum. ⁊ q. gubernatio dei ſecundum rei veritatem etiam eſt cir
ca homines. ideo tertio querit de cognitione hominis. Secunda ibi. ſed dic mihi.
tertia ibi. ſed hoc quoq. primo dicit. Sed o boeti dic mihi philoſophie qm nō am
bigis. idest non dubitas: mūdum regi. idest gubernari a deo. etiā nunquid aduer

lat. **P.** Ita eſt inquit. Nam id etiam
paulo ante ceciniſti. hominesq. tantū
diuine exortes cure eſſe deplorasti. **Mā**
de ceteris quin ratione regerentur nihil
mouebare. pape autē vehemēter admi
roz cur in tam ſalubzi ſententia locatus
egrotel. **V**erū alius perſcrutemur ne
ſcio quid ab eſſe cōiecto. Sed dic mihi
quoniā a deo mūdū regi non ambigis
quibus etiam gubernaculis regatur ad
uertis. **B.** Vir inquam rogationis tue
ſententiam noſco ne dum ad inquiſita
reſpondere queā. **P.** Num me inquit
feſellit ab eſſe aliquid p quod velut hy
ante valli robore in animum tuum per
turbationum morbus irreperit.

Prosa. vi.

ne. i. cognoſcis quibus gubernaculis mūdus regatur. ego Boetius inq. i. dixi.
vir noſco ſententiam. i. intellectum. tue rogationis. i. tue interrogationis. nedum. i.
ad huc non queam. idest poſſum. reſpondere ad inquiſita. i. ad interrogata. ſupple
pbia inquit. idest dixi. non feſellit. idest decipit me ſupple pbiam. ab eſſe. i. deficere
tibi aliquid per quod velut hyante. idest patente. robore. idest firmitate. valli. idest

Sed dic mihi. meministi ne quis sit re
rum finis. quo ne totus nature tendat
intentio. **Bo.** Audieram inquam: sed
memoriam meror hebetavit. **P.** Alti
ſcis vñ de cuncta proceſſerint. **B.** Mo
ui inquam: deumq. eſſe reſpondi. **P.**

Et quid fieri poteſt ut principio co
gnito quis sit rerum finis ignores. **Ne**
rum hi perturbationum mores ⁊ ea uā
lentia eſt vt mouere quidem loco ho
minem poſſint. euellere autēz ſibi q. to
tum extirpare non poſſint.

mentia que attribuitur ſpirituſancto. ⁊ de hoc patebit in ſecundo huius. Nota il
lud quod aliquis homo vix intelligit aliquo modo intelligit licet cum difficultate.
ex hoc ergo q. Boetius dicit ſe vix intelligere interrogatōem pbie innuit ſe aliquo
modo intelligere tñ cū difficultate ppter dolorē opprimētē rōem. ⁊ iō rīdere nō
potuit. Nota quando robur valli alicuius munitōis biat ppter aliquā rupturā in eo
factā tñc hoſtes ingrediunt munitōem. ſic a ſimili qm munitio rationis quo anim⁹
munitur tanquam vallum biat propter defectum alicuius cognitionis tunc neces
ſario perturbationes affectuum ſubintrant animum. Sed dic mihi memini
ſti ne. **H**ic philoſophia querit de cognitione finis rerum dicens. Dic mihi. ne. i.
an meministi. i. recorderis. quis ſit finis rerum ſupple omniū. ve pro vel. quo. idest
ad quem finem intentio totius nature tendat. idest laboret. ego Boetius inquam. i.
dixi audieraz ſupple olim. ſ. meror. idest perturbatio ebetavit. i. obſcurauit memo
riam. i. intellectum. atqui pro certo ſcis. vñ de cuncta. i. omnia entia. pceſſerit. i. pñ
cipium ſuū habuerint. ego Bo. inq. i. dixi noui. q. p. et reſpōdi deū eſſe principii
omniū rerum. ⁊ dicis pbia quid. i. quomodo poteſt fieri hoc vt cognito. idest nō
to principio. i. omniū rerum. ignores. idest neſcias. quid ſit finis rerū ſupple om
niū. verum p. ſed. hi mores perturbatōis ſunt. ⁊ ea valentia. i. vigor vel poteſtas
perturbationum eſt vt quidem. idest certe poſſunt mouere hominem loco. i. a ſta
bilitate perfecte cognitionis. autem pro ſed. non poſſunt euellere ſupple radicibus.
q. p. et. extirpare. idest eradicare ſibi totum. Nota philoſophia rāōnabiliter q.
rit Bo. an cognoſcat finem omniū rerum. q. finis eſt cauſa cauſarum ⁊ e optimū

munitio morbus p
turbationum irreperit
idest ſubintraverit in tu
um animum. quaſi dice
ret. nūquid enim verū
fuerit q. p. dixi tibi al
quid ab eſſe per quē de
ſectus dolor intravit te
ſicut apertum oſium.
Nota q. deus non re
git mūdum aliquibus
gubernaculis extrinſe
cis quia ſic non eſſet p
ſe ſufficientiſſimus. ſed
regit ipſum ſua potētia
que attribuit patri. ſua
ſapientia que attribuit
filio. ſua pietate et cle

cuius gratia alia sunt. propter quod ignorato sine nihil perfecte cognoscit eorum quod sunt ad finem. nam finem exigentiam finis cetera moderantur. Nota quod principium et finis coincidunt in uno sicut in circulo idem est principium et finis tunc videtur mirabile quod tunc principium cognoscatur et finis ignoretur. cum ergo deus sit principium et finis omnium rerum cognito ipso sub ratione principii videtur etiam cognosci sub ratione finis. quod adest deus sit principium omnium patet quod ab ipso derivatum est singulis esse et vivere. primo celi et mundi. quod adest sit finis omnium patet. quod gratia eius omnia sunt. et ad ipsum ordinantur. nam in rebus constantibus ex arte et natura semper vilius est propter melius deus autem est optimus eorum que in natura sunt ex philosophia metaphysice. Nota hoc perturbati aliqualem cognitionem rerum habeant tamen impediuntur ne perfecte cognoscant. licet ergo Boetius aliquid cognoverit deum esse principium rerum. tamen quia turbatus fuit perfecte naturam huius principii non cognovit. et ideo ignoravit ipsum esse finem rerum. Nota quod passio est motus periculose appetitive sub fantasia boni et mali secundum Eustratium philosophum ethicorum. et hi sunt mores passionis quod possunt homines movere a stabilitate perfecte cognitionis. sed totaliter ipsum non possunt evellere ab omni cognitione. Sed hoc quoque respondeas velim. hic philosophia facit aliam interrogationem de cognitione humane nature dicens. Sed ego etiam velim tu respondeas. idest responsum des. hoc. idest ad hoc. ne per nunc quid tu meministi. idest scis te esse hominem. ego Boetius inquit. idest dixi. quid. idest propter quid non meministi. idest scio. et querit ulterius philosophia. Igitur ne. idest nunc quid. poteris proferre. idest dicere. quid sit homo. idest diffinitionem hominis. Respondet Boetius. Nunc quid philosophia tu interrogas me hocine. idest hoc. an. idest utrum sciam me esse rationale atque per et mortale animal. ego Boetius scio. et profiteor. idest fateor me esse idem supple animal rationale et mortale. d. Boetius nihil supple philosophia inquit. idest dixi. scias ego scio aliam causam supple quam ignorantiam divine providentie vel maximam causam tui morbi. et tu desisti. idest cessasti. nosse. idest noscere quid sis. Nota licet homo sit mortalis secundum corpus non tamen secundum animam intellectivam: que est dignior pars hominis. Et quia Boetius dixit se esse nihil aliud quam animal rationale et mortale ideo non quesivit nisi bona mortalia de quorum bonorum amissione voluit non curans partem immortalem scilicet animam rationalem cuius debuit appetere bona immortalia. ideo philosophia dicit quod Boetius se non noverit. Nota quod causa maxima morbi hominis est seipsum ignorare. quod dicit Boetius secundo huius philosophie. v. Quod conditio humane nature est cum se cognoscat quod ceteras exallat. Cum autem nosse se

Sed hoc quoque respondeas velim. hominem ne te esse meministi. B. Quid ni inquam meminim. P. Quid igitur homo sit poteris ne proferre. Bo. Hocine interrogas an esse me sciam rationale animal atque mortale. Scio et id me esse confiteor. P. et Illa. nichil ne te aliud esse novisti. Bo. nihil. P. Jam scio inquit morbi tui aliam vel maximam causam quis ipse nosse desisti

deserit eadem natura infra bestiam redigat. nam ceteris animalibus sese ignorare naturaliter est. hominibus vero vicio venit. et dicit Themistius super de anima. Quid turpius est anime cum sit aliorum cognoscitiva quam suum ipsum esse ignorare. anima seipsum ignoranti quod de alijs fida putabitur cognoscitiva. quasi diceret nullo modo. Quare plenissime hic philosophia ex dictis boetii recolligit omnes causas totius infirmitatis eius dicens.

Quare plenissime vel egritudinis tue rationem vel auditum reconciliade sospitatis inveni. Nam quoniam tu oblivione confunderis et exulem te et exspoliatus propriis bonis esse voluisti. quoniam vero quis sit rerum finis ignoras. nequam homines atque nepharios potentes felicesque arbitraris. Quoniam vero quibus gubernaculis mundus regatur oblitus es. has fortunarum vices estimas sine rectore fluere: magne non ad morbum modo verum ad interitum quoque cause.

Quare pro igitur ego philosophia inveni plenissime. idest perfectissime rationem. idest causam. tue egritudinis. idest infirmitatis. vel inveni aditum. idest accessum. reconciliade sospitatis. idest recuperande sanitatis tue. quod declarat Nam per quod quoniam tu perveris. idest confusus es oblivione. Ignorantia tuipsum. tu voluisti te esse exulem. quod per et exspoliatus. idest privatus. propriis bonis. idest divitijs. quoniam per quod tu ignoras. idest nescis quis sit finis rerum omnium. tu arbitraris. idest putas. nequam. idest

malos. atque pro et nepharios. idest iniquos homines esse potentes. quod pro et felices Quoniam pro quia tu oblitus es. quibus gubernaculis. idest regiminibus ipse mundus regatur. tu estimas. idest opinaris has vices. idest istas alternationes fortunarum. idest rerum fortunarum. fluere. idest dignari sine rectore. iste sit magne cause non modo. idest non solum ad morbum. verum pro sed. sunt ad interitum. idest ad mortem vel ad perditionem anime. Nota homo seipsum ignorans extra limites recte rationis positus est. et talis dicitur esse exul ut prius visum est. Nota homo seipsum ignorans tantum se estimando esse mortalem dolet de amissione rerum immortalium. ergo dicit philosophia quia tu oblivione confunderis exulem te et exspoliatum proprijs bonis voluisti. Nota ex affectione vel perditione ultimi finis homo dicitur potens vel impotens. ex quarto huius. quia ergo Boetius ignoravit ultimum finem rerum. ideo putabat malos esse potentes. Nota Boetius ignoravit quibus gubernaculis mundus regeatur: ideo ignoravit quod deus sua bonitate omnia disponderet. et ergo putabat vices fortunarum esse sine rectore.

Sed sospitatis auctori grates. hic philosophia ostendit Boetium esse curabilem dando modum procedendi circa curationem eius dicens. Tu des grates auctori sospitatis. idest sanitatis. quod nondum. idest non adhuc natura. idest vigor naturalis. destituit. idest deseruit te. totum. idest totaliter. nos philosophia habemus maximam fomitem. idest radicem. tue salutis. idest sanitatis scilicet veram sententiam. idest intellectum de mundi gubernatione. quod tu credis eam supple

gubernatorem non esse subditum. i. subiectum temeritati casuum supple fortuitorum. h. diuine rationi. igitur nihil pertimescas iam tibi boetio ex hac minima scintillula. i. parua veritate illuxerit. vitalis calor. i. ardor mere veritatis animam viuificans. Tunc dat modum procedendi circa curatorem eius dicens. Sed quoniam per quod nondum. i. non adhuc est tempus firmioribus remedijs uti. et statim. i. manifestum est eam esse nam mentium ut quotiens abiecerit veras opiniones induant. i. inuoluant falsis opinionibus. ex quibus falsis opinionibus. caligo. i. obscuritas perturbationis passionis. orta. i. creata perfundit illam vix in cultum. i. cognitionem mentis ego supple perbia repta. bo attenuare. i. remouere. paulisper. i. modicum. hac caliginem leuibus. i. facilibus. quod per et medicamentis fomētis. i. medicinis. ut dimotis. i. reotis tenebris fallaciam affectionis. i. fallax opinionis vel passionis. possit cognoscere. i. intelligere splendorē. i. claritatem. vere lucis. i. lucide veritatis. Nota sicut in morbo corporali vigere principali membro puta corde potest per medicinas introduci sanitas alijs membris. h. naturali calore destituente ipsum cor frustratur spe sanitatis sic in morbo spirituali manente in Boetio cognitione illius principij quod de gubernat mundum potest procurari salus quantum ad errorem in alijs. ergo dicit philosophia quasi cooptulando Boetio debes reddere grates auctori sospitatis

Sed sospitatis auctori grates quod te nondum totum natura destituit. Habemus maximum tue fomitem salutis veram de mundi gubernatione sententiam. quod eam non casuum temeritati sed diuine rationi subditam credis. Nihil igitur pertimescas. Jam tibi ex hac minima certe scintillula vitalis calor illuxerit. Sed quoniam firmioribus remedijs nondum tempus est uti. et eam mentium constat esse naturam ut quotiens abiecerit mentes veras falsis opinionibus induantur. ex quibus orta perturbationum caligo perum illum confundit intuitum. Hanc paulisper leuibus mediocribus quod fomentis attenuare temptabo. ut dimotis fallaciarum affectionum tenebris splendorem vere lucis possis agnoscere

Aderrum septimum primi libri

Nota quando intellectus abiecit veram opinionem statim afficitur falsa opinione. quia intellectus non abiecit veram opinionem nisi propter aliquam persuasionem per contrarium. nihil autem contrariatur vero nisi falsum. ideo intellectus non potest abicere verum nisi accipiendo falsum. Nota tenebre affectionum impediunt rectum iudicium. quia tristitia stupefacit et corrumpit naturam ex erbicis. sed amor et odium peruertunt iudicium secundum proloymeum in centilogio Ite et concupiscentie venereorum maxime transmutant corpus et quibusdam infamjs inficiunt. v. erbicorum. et impedit ira animi ne possit cernere verum. fm carbonem.

Aderrum septimum primi libri.

Abibus atris condita nullum. Hic incipit septimum et vltimum metris buis primi quod vocatur metrum adonicum ab inuicatore. dimetrum a numero pedum. dactylicum a pede predominante. In quo metro perbia probat per exempla quod dicit. d. em perbia quod caligo perturbationum impedit intuitum veritatis. hoc primo probat perbia tribus exemplis. secundo hortat nos ad fugam perturbationum. ibi tu quoque si vis. prima in tres secundum tria exempla quod probat. Dicit primo sidera perbia. i. abscondita. atris nubibus. i. obscuris nubibus. nullum lumen possunt fundere ad illuminandam terram. tunc ponit secundum exemplum. Si turbidus auster. i. obscurus ventus voluens. i. mouens mare misceat. i. commisceat cum sceno quod est in fundo estus maris. i. feruorem tunc vnda maris vndum. i. prius vitrea idest transparentis ad modum vitri. par. i. similis lenis. i. claris diebus. mor. i. statim supple illa aqua facta sordida per flatum venti resoluta sceno. i. elenato luto. obstat. i. resistit. visibus. i. oculis non poterit penetrare vndas maris. tunc ponit tertium exemplum. Amnis. i. fluuius qui de altis montibus vagatur. i. discurrit ille sepe resistit idest reflectit obice. i. obiecto soluti sari. i. rupti lapidis. rupe. i. de monte. Nota similitudo quam perbia pretendit est ista. Sicut sidera flueta nobis lucere et terram illuminare cessant hoc facere propter interpositionem nubium obscurarum. sic intellectus et ratio quod lucent et illuminant hominem in cognitione veritatis impediuntur caligine perturbationum. Nota quod similitudo secundum exemplum in hoc consistit. sicut aqua maris manente clara ad modum vitri visus potest eam penetrare et videre quod sunt sub aqua. h. si turbatur illa per ventum tunc obstat visui. sic animus hominis quietus non impedit iudicium rationis. h. si moueatur et turbetur affectione ipsius statim obstat rationi impediens eius iudicium. Nota quod similitudo tertij exempli talis est. Sicut aqua currens de altis montibus libere recto tramite preedit et per obstaculum lapidis qui resolutus de monte impeditur ne recte preedat. sic ratio libera non impedita recte iudicat. si autem ratio afficitur moribus affectuum impeditur in iudicio et vitatur cognitio. Nota quod rupe est moles lapidea siue mons lapideus. h. sarrum est per resoluta a rupe. idest a monte. Tu quoque si vis. Hic perbia hortatur ad fugam perturbationum siue affectionum animi dicens. Si tu vis cernere. i. videre vel iudicare. verum. i. veritatem

Abibus atris. Condita nullum fundere possunt. Sidera lumen Si mare voluens. Turbidus auster. Misceat estum. Vitrea vndum. Par quod serenis Vnda diebus. Auster resolutus. Sordida sceno visibus obstat. Qui quod vagatur. Montibus altis de fluens amnis. Sepe resistit. Rupe soluti obice sari. Tu quoque si vis lumine claro cernere verum. Tramite recto carpere callem. Gaudia pelle: pelle timorem. Spemque fugato: nec dolor absit. Nubila mens est: vincitque frenis. Hec ubi regnant.

Explicit liber primus boetii de consolatione philosophie.

Vide Bernardum in libro de B. A. in sab. m. 7. o. 4. b. Nota quod similitudo tertij exempli talis est. Sicut aqua currens de altis montibus libere recto tramite preedit et per obstaculum lapidis qui resolutus de monte impeditur ne recte preedat. sic ratio libera non impedita recte iudicat. si autem ratio afficitur moribus affectuum impeditur in iudicio et vitatur cognitio. Nota quod rupe est moles lapidea siue mons lapideus. h. sarrum est per resoluta a rupe. idest a monte. Tu quoque si vis. Hic perbia hortatur ad fugam perturbationum siue affectionum animi dicens. Si tu vis cernere. i. videre vel iudicare. verum. i. veritatem

Quomodo intan debemur fieri uore tan fragilis non subsistit. mentis admiraris Alay. S. de et curiosis desiderijs inhiere. Veruntamen solue calciameta de pedibus tuis & inuolucra pone carnalium cogitationum. Si accedere concupiscentis. alios ex mentis nostra vincta opemur. i. cupiditatibus glalle uanitati. quod fecit sua quicquid voluptas. i. cupiditas et affectus mala. et ideo inquit auctor. Sibi clare lumine cernere verum gaudia pelle.

Liber primus

claro lumine. i. vera cognitione et si vis etiam capere. i. attingere calles idest vias veritatis recto tramite. i. processu rationis tunc tu pelle idest repelle gaudia supple que sunt de bonis presentibus et pelle idest remoue a te timorem supple de futuro malo. quod pro et tu fugato spem supple que est de bona fortuna nec etiam absit dolor supple qui est de presenti amissione bonorum supple. quod mens est nubila idest obscura vel operata. quod pro et vincita idest ligata frenis. i. ligaminibus ubi idest in qua mente hec supple predicta regnant. idest dominantur. i. gaudium de presentibus bonis timor de futuro malo. spes de futuro bono. dolor de presenti malo. Nota sicut prius tactum est affectio est motus particule sensitivae sub fantasia boni vel mali animi efficiens et reatum rationis iudicium impediens. Et sunt quatuor affectiones tales principales ad quas omnes alie reducuntur. i. gaudium. spes. timor et dolor. quarum sufficientia sic accipitur Omnis passio vel est respectu boni vel mali. Si respectu boni hoc dupliciter vel respectu boni presentis sic est gaudium quod est de presenti bono. Si est de respectu boni absentis sic est spes que est de futuro bono. Si autem passio est respectu mali hoc dupliciter vel respectu mali presentis sicut est dolor que est de presenti malo. Si est respectu mali absentis est timor qui est de futuro malo. Nota quod iste passiones non sunt pellende ut non sint in animo hominis quod vix inveniuntur homo sine ipsis. sed sic sunt pellende ut non dominantur in homine unde sedare homini passiones ut non dominantur est hominis virtuosus quod virtus consistit in moderatione passionum. Si autem regnant et dominantur in homine tunc impediunt iudicium rationis. propter quod dixit Eustracius super libro ethicorum oportet reluctari contra passionem sensitivam que si prevaluerint impediunt vires anime. Nota iste passiones et affectiones si ordinantur ad terrena tunc sunt nocive. attamen possunt esse meritorie et virtuose si fuerint ad debitos fines ordinate. Unde Richardus in libro. xij. patriarcharum dicit. Ordinatam et verum gaudium tunc habemus quando de veris et eternis bonis gaudemus. Etiam timor est virtuosus si fuerit ad deum ordinatus. quod scriptum est. Initium sapientie timor domini. Et idem Richardus. d. Prima virtutum plex sine qua certus haberi non potest est timor dei. Item spes ut dicit idem Richardus efficitur ordinata si de indulgentia venie generatur. Unde dicit. vere et absque dubio quanto quis frequentius quantoque vehementius de suo interno reatu dolore afficitur. tanto certior tantoque securior per spem de indulgentia venie efficitur. Similiter dolor est virtuosus quando fit ad deplangendam culpam. unde Richardus. Quanto quis vehementius metuit penam quam meruit tanto acerbius plangit culpam quam fecit.

Explicit liber primus.

Prosa. i.

Hec paulisper obtulit. Hic est scilicet liber Boetii de consolatio philosophie qui continuatur ad librum precedentes in hunc modum. Postquam philosophia in primo libro investigavit causas radicales infirmitatis. Boetius in hoc secundo procedit ad eius curationem. Primo adhibendo sibi remedia lenia. Secundo remedia validiora in libris consequentibus. hanc enim modum medicandi philosophia promittit Boetius. et dividit iste liber in. xvi. partes quod octo sunt pro se et octo metra bui. scilicet cuncti que partes patebunt quod autem in qualibet parte agatur similiter videbitur. Prima prosa dividitur. Primo ostendit Boetius quod philosophia egerit post predicta et resumit unam causam doloris Boetius. scilicet philosophia ponit quedam affectum fortune. Tertio excusat se

Prosa prima Libri secundi.

Post hec paulisper obtulit. atque ubi attentiones meam modesta taciturnitate collegit sic exorsa est. Philosophia. Si penitus egritudinis tue causas habitumque cognovi: fortune prioris affectu desiderioque tabescis. ea tamen ai tui statum sicuti tibi fingis mutata puerit

de quodam. Quarto tangit oportunitatem medendi. B. quanto procedit ad lenia medicamenta eius. Secunda ibi. Intellego. Tertia ibi. Sed ut arbitror. Quarta ibi. Sed tempus est. Quinta ibi. Quid est igitur o homo. Primo dicit. Post hec que dicta sunt philosophia obtulit. i. tacuit paulisper. i. modicum atque per et ubi. i. postquam collegit. i. intellexit meam attentionem. i. diligentiam modesta taciturnitate. i. temperato silentio exorsa est. i. incepit loqui sic. i. taliter. si per quod ego cognovi causas. i. rationes radicales quod pro et habitum. i. dispositi onem tue egritudinis. i. infirmitatis. tu. bo. tabescis. i. tristaris affectu quod per et desiderio prioris fortune quod fuit tibi prospera ea fortuna mutata. i. variata. apud te puerit. i. mutata statum. i. dispositionem tuam. i. tue mentis sicuti tu tibi fingis. Nota quod philosophia post predicta obtulit ut Boetius magis animo deliberato verba philosophie colligere posset et sibi respondere quod secundum Senecam in pueriliis deliberare vitia mora turis est. Deliberandum est diu quod faciendum est semel discute quid audias proba quod credas. et ideo philosophia obtulit tamquam lassata ex questionibus prius motis. unde Secunda libro de virtutibus cardinalibus non semper in actu sis sed interdum animo tuo regere dato et reges illa sit plena sapientia. Nota de hoc quod dicit modesta taciturnitate. duplex est taciturnitas quodammodo moderata alia supflua. Moderata taciturnitas est quod tacet quod tacendum est de qua loquitur Seneca in pueriliis dicens. Tene spiritus vocis et silentij temperamentum tamen in hoc libere tibi libere ut libere audias quod loquaris. quod ei nescit tacere nescit loqui. Supflua taciturnitas est quod tacetur cum loquendum est de qua. d. poeta. Nam nimis tacuisse nocet. Nota quod Boetius in statu miserie non erat magnanimus quod habuit animus puerus fortune. Magnanimus ei est qui contra disformes insultus fortune unanimi mentis constantia militat secundum Albertum super primo libro ethicorum. Et Seneca prima epistola ad Lucillum dicit. Primum argumentum cōposite mentis existimo posse consistere et secus morari. Nota quod philosophia dicit fortunam esse mutatam circa Boetium sicut ipse fingit. hoc dicit. per tanto quod si rei veritatem fortuna non erat circa ipsum mutata sicut philosophia infra probabit. Intellego multiformes. Hic philosophia ponit effectum fortune dicens. Ego intellego. i. com

gnosco multiformes fucos idest deceptiones illius prodigij idest fortune et eousq3
i. tam diu. i. ipsa fortuna exercet blandissimam familiaritatem cum his quos nititur.
i. laborat eludere. i. decipere dum. i. donec confundat. i. proterat intollerabili do-
lore eos quos fortia insperata. i. sine spe reliquit. i. dimiserit. cui. i. fortie situ. Bo-
remiscare. i. recordis naturam mores ac p etia meritum. i. dignitate nec etia cognoscis

te Bo. in ea fortuna te
habuisset aliqd pulchru
nec amisisse. et per cose
quens de amissione ei
nihil est dolendu. Mo-
ta q prodigij est miracu-
lum preter soliti cursu
nature pueniens. z di-
citur prodigij quasi por-
ro pducens hoies in ad-
miracione. vel secundus
buguiciones prodigij est
monstru ad vastandus
paratu a prodigo. gis.
qd est vasto as. fortuna
aut potest dici prodigij
primo q ducit hoies in
admiratores eo q bonis
mala et malis bona tri-
buit. vel dicat prodigij se-
cundo mo. q vastat aim
hoies. pspira em fortia
vastat aim hois p nimia
solicitudinem. aduersa p

nimia desolatione Nota fucus in vna significatõe dicitur color suppositus natu-
rali color et ponitur p deceptione. q talis color decipit visu cu facit mulierẽ di-
formem apparere pulchraz Nota q fortuna sua familiaritate decipit hoiem z co-
fundit. q dicit seneca in libro de consolatione filij elye Memine aduersa fortuna com-
minuit nisi quem secunda decipit. et dicit in prouerbijs. fortuna quem nimis fouet
hunc stultus facit fortuna nulli semel obesse contenta est. fortuna vitrea est dum splẽ-
det frangitur. Et Seneca quarta epistola dicit Memine eo fortuna prouexit vt nõ
tantum illi minaretur quantum promiserat. noli huius tranquillitati cõfiderẽ. memeto
q mare eueritur et eodem die vbi luserunt nauigia obsoibentur. Sed vt arbi-
troz haud. Hic philosophia excusat se de quodam dicens. Sed vt ego philo-
sophia arbitroz idest opinor haud multum idẽ nõ multum laborauerim reuocare
idest reducere tibi bec supple predicta de moribus fortune in memoriam enim pro
quia tu solebas idest consuevis fuisse presentem idest astantem fortunam q3 pro et
blandientem idest applaudentes incessere idest arguere virilibus idest asperis ver-
bis q3 pro et insectabare idest persequeris eam fortunam de nostro auditu idest
de nostra informatione prolatis idest pronuntiatis sententijs verum pro sed omis

Intelligo multiformes illius prodigij
fucos. et eousq3 cu his quos eludere ni-
tatur blandissimam familiaritatem exer-
cet. dum intollerabili dolore confundat
eos quos insperata relinquerit.

Quis si naturam mores ac merituz re-
mimiscare nec habuisse te in ea pulchru
aliquid nec amisisse cognoscet
Sed ut arbitroz: haud multus tibi hec
in memoriam reuocare laborauerim
Solebas eni presentem quoq3 blandie-
tem virilibus incessere verbis. eamq3
de nostro auditu prolatis insectabare
sententijs. Veru ois subita mutatio re-
rum nõ sine quodã quali cõflictu cotin-
git animozũ. Sic factũ est ut tu quoq3

subita. i. festina mutatio non contingit. i. aduenit sine quodã cõflictu. i. turbatione
aiozũ. sic. i. taliter factum est. scz de te vt tu dixeris paulisper. i. modicu a tua trã-
quillitate. i. a tua mentis quiete. Nota q sapientis et magnanimi est cõtra fortunã
cõstanter militare et nõ pusillo aio succubere. vnde Seneca in libro de clementia
di. Magnos viros qui maligne fortune succubere nesciunt et aduersas res
sue virtutis experimenta faciunt. Nam secundus aristotelẽ. i. ethicor. Sapiens scit

paulisper a tua trãquillitate discesseris
Sed tempus est nũc haurire te aliquid
ac degustare molle atq3 iocundu quod
ad interiora transmissum validioribus
haustibus quidem viam fecerit. Altit
igitur rethorice sua dela dulcedis. que
tũc tantũ callecto pcedit nostra insti-
tuta non deserit. Quq3 hac musicalari
nostri vernula nunc leuiorẽ nunc gra-
uiores modos succinat Quid est igitur

bene ferre fortunaz. q3 bz
se sine vitupio sicut tetra-
gonus. corpus em tetra-
gonũ quocũq3 picitur
firmiter stat sicut aimus
sapiẽtis cõstas pmanet
quacũq3 fortuna imini-
nente. Nota q quies
animi sit per sedationẽ
passionũ que causat ex
ordinatiõe rationis cũ
deliberatione. sed sub-
te mutationes pueni-
unt deliberationẽ ratio-
nis ideo mutant et tur-
bant aim ppter qd di.

phia ois subita mutatio rerũ non cõtingit sine cõflictu aioz. Sed tempus est te hau-
rire aliquid. Hic phia tangit oportunitatẽ medendi ipm boeciũ dicens. Sed temp-
us est. i. instat te boe. haurire. i. recipere ac p etiam gustare aliquid molle. i. facile atq3 p
et iocundu. i. delectabile quod leue vel delectabile transmissum ad interiora. scz tui
animi fecerit viam validioribus haustibus. i. fortioribus remedijs. igitur p ergo sua
dela. i. persuasio rethorice dulcedinis. i. rethorici ornatus assit. i. sit presens que retho-
rica pcedit tantũ. i. solũ. tunc recto calle. i. recta via cũ nõ deserit. i. derelicta nra
instituta. i. documẽta. Quq3 hac. i. rethorica musica. i. ars metrica vernacula. i. famu-
la nostri laris. i. nostre domũ. scz assit z succinat. i. decantet nunc. i. aliquando leuiorẽ
res modos. i. faciliores versus et nũc. i. aliquando grauiores. i. difficiliores. Nota q
phia inuitat duas scientias ad curatõem boeciũ. i. rethoricã et musicã. Rethorica
inuitat ratõẽ p se in qua vitur rationib9 persuasivis rethoricis coloribus adornatis.
Musica inuitat ppter metrum. nam sicut in musica vitur arsi et thesi. i. cõcordi ele-
uatione et deßsione vocis. sic similiter in metro vitur eleuatiõe qñ pducte sillabe
eleuatur et vitur deßsione qñ breues sillabe deprimuntur quadã cõcordia pporci-
onali. Nota. d. Tullius in pbenio rethorice sue q eloquẽtia sine sapia plerũq3 obest
se pót nũq3 autẽ pdesse. cũ igitur rethorica sit sciẽtia eloquẽdi ornate ipa nõ pdest
sine sapientiã. ideo di. phia q rethorica tunc pcedit recto calle quãdo nõ deserit nõ
stra instituta que sunt instituta z documẽta sapiẽtie. Quid igitur o homo. hic
philosophia adhibet boe. lenia medicamenta. Ubi nota q leuia medicamenta siue
remedia dicuntur rationes sumpte secundũ cõmunẽ vsum hoim persuadentes non es-
se dolendus de aduersitate fortune. Remedia autẽ validiora sunt rationes que sunt
cõtra cõem opinioez hoim ostendentes quid sit summũ bonũ et in quo consistat

et quomodo ad ipsum perveniat. et quod mali sunt impotentes et boni potentes et si
 milia. Primo ergo ostendit philosophia non esse volendum de fortuna. quia servat proprias
 naturas circa ipsum. et hoc ostendit quinque rationibus persuasivis. secundam ponit ibi. si
 probas. tertiam ibi. an vero. quartam ibi. Quod si nec. quintam ibi. postremo equo
 et. Prima ratio talis est. Nullus in mestitia et luctu deicitur nisi propter aliquod novum
 vel inusitatum contingens
 circa ipsum. sed mutatio
 fortune non est aliquid no-
 num vel inusitatum. ergo
 ei mutatio nulla debet
 deicere in dolore. di. er-
 go in littera. Igitur o homo
 id est tu homo. quid est illud
 quod deiecit. i. pertransi-
 te in mestitiam quod per luctum
 ego philosophia credo
 quod tu homo. vidisti aliquid
 novum quod pro et inusi-
 tatum. i. in consuetudine sup-
 ple contingere circa te tu
 hoc. putas. i. estimas ip-
 sas fortunam esse mutatam
 i. pertransi a sua natura et
 ga. i. circa te. erras. i. fal-
 se estimas. quia hi semper
 sunt eius mores. ista est
 natura eius quod nunc sit adversa nunc prospera. ipsa fortuna servavit circa te potius
 proprias constantiam in ipsa sui mutabilitate. quod mutatio fortune est sua constantia
 talis enim erat. i. mutabilis cum tibi blandiebatur. i. adulabatur cum tibi alluderet illecebris. i. de-
 lectionibus false felicitatis. i. prosperitatis. tu deprehendisti. i. cognovisti ambiguos vultus
 i. dubias facies cecum numinis. i. ecce deus fortune que. i. fortuna adhuc velat. i. occultat. se
 se. i. seipsum alijs hominibus tamen applaudendo eis prosperitate ipsa tibi tota innotuit. i. manife-
 sta est. prius. i. omnino. i. prosperitate et adversitate. Nota quod illecebra brevis est delectatio
 carnalis illicita homines alliciens licet inveniat per quamvis alia delectatio. Nota sicut be-
 sta vel auicula vel piscis delectationis spe decipitur sic homo delectatione prosperitatis fortu-
 ne fallaciter irrecitur. unde Seneca. viij. epistola clamo. vitate quicquid casus tribuit ad omne
 fortuitum bonum suspiciosi pauidique subsistite. nam feras per piscis spe aliqua oblectante deci-
 pitur. Nota delectationes fortune sunt false. nam secundum be. Aug. prospera huius mundi aspe-
 ritate habet veram. iocunditatem fallax. certum dolorem incertam voluptatem. Nota philosophia appel-
 lat fortunam cecum numen. hugutio dicit quod numen est virtus dei vel ipse deus vel dei po-
 testas vel maiestas. hic autem accipitur per deam. quod antiqui fortunam colebant. Nota quod fortu-
 nam dicit esse cecam. dicitur Tullius in li. de amicitia. Fortuna ut medicus ignarus mul-
 tos excecaverat non quod ipsa ceca sit sed eos cecos plerumque efficit quos compta est.
 Nota quod fortuna antiquitus depingebatur duplici fronte calva et capillata. per calvam dis-
 cernendo adversitatem per capillatam prosperitatem. ergo dicit philosophia deprehendisti ambiguos vultus

o homo quod te in mestitiam luctumque
 deiecit. Novum credo aliquid inusitatum
 quod vidisti. Tu si fortunam putas erga
 te esse mutatam erras. Hi semper eius
 mores sunt. ista natura. Servavit circa
 te propriam potius in ipsa sui mutabilita-
 te constantiam. Talis erat cum tibi fal-
 se blandiebatur. cum tibi false illecebris
 felicitatis alluderet. deprehendisti cecum
 numinis ambiguos vultus. Que se
 adhuc velat. alijs tota tibi proposita ino-
 tuit. Si probas. Vtere moribus ne que-
 raris. Si perfidam phorrescis. sperne atque
 abice perniciosam alludentem. Nam que

fortune. Si probas vtere moribus. hic ponit secundam rationem que talis est. de illius
 amissione non est volendum quod est perniciosum. et quo habito homo nunquam est securus for-
 tuna est homini ut tangit in littera. ergo et. dicit ergo. Si probas. i. approbas fortunam
 vtere moribus eius ne queraris. i. conqueraris si phorrescis. i. perimescis. perfidia eius
 sperne atque abice fortunam ludentem. i. ludendo. inferentem tibi perniciem. i. damnam. nam

nunc meroris tibi causa tanti est. Nec ea-
 dem tranquillitatis esse debuisset. Re-
 liquid enim te quam non relicturam nemo un-
 quam poterit esse securus. An vero tu
 preciosas estimas abituram felicitatem. et ca-
 ra tibi est fortuna presens. Nec manen-
 di fida et cum discesserit allatura merorem
 Quod si nec arbitrio retineri potest et cala-
 mitosus fugiens facit. quod est aliud fortuna fu-
 gar quod future quoddam calamitatis indi-

fortuna que nunc est tibi
 causa tanti meroris per
 sui absentiam nec debuit
 esse tibi causa tranquillitatis
 i. securitatis per sui presentiam
 sed non fuit. enim per quod for-
 tuna reliquit te quam non
 relicturam nemo unquam po-
 terit esse securus. Nota
 circa hoc quod dicit pericio-
 sa ludentem dicit Seneca. lu-
 dit fortuna cum suis moribus
 et que dedit auferit et que
 abstulit reddit. nec unquam
 tutius est illam expirare quam
 cum locum iniurie non habet

Nota quod securitas maxime hominem delectat propter quod est appetenda. unde Seneca. vi.
 epistola. Nec me res vlla delectabit. licet sit erumina et salutaris: quod quod mihi vni securus
 sum. Nota quod prosperitas fortune non reddit hominem securum. quod d. Seneca. Munera for-
 tune amica putatis insidie sunt. quisque vestrum tanta vita agere velle quam plurimum potest
 fortune beneficia deit in quibus miserissimi fallunt. habere putant honores in per-
 picia cursus ille deducit. Nota Seneca. in de remedijs fortune. Exoneravit te for-
 tuna si intelligis et tutiore loco posuit damnam putas remedium est clamas quod opibus
 expoliatus es tuo vicio ista tibi iactura tam gravis est non tam moleste ferres si tamquam
 perditurus habuisses. An vero tu preciosas estimas. Hic philosophia ponit tertiam rationem
 que talis est. Illud non est putandum preciosum et carum quod non est mansurum et suo recessu
 est afflicturum. sed fortuna est homini ergo non est reputanda preciosa et cara et per consequens
 non est volendum de eius amissione nec gaudendum de eius possessione. unde dicit in
 littera. Vero per sed an tu estimas felicitatem abituram. i. recessuram supple esse preciosam
 et fortuna presens est cara tibi nec est fida manendi et cum discesserit est allatura. i. ad-
 ductura merorem quasi diceret non debet estimari preciosa. Nota quod appellat for-
 tunam felicitatem. quod secundum Aristotem. fortuna vel est felicitas vel est prima felicitas. unde in li.
 de bona fortuna dicit Aristoteles. quod non contingit esse felicem sine rebus exterioribus quarum for-
 tuna est dominatrix. et hoc est intelligendum de felicitate politica et non speculativa que consistit
 in actu sapientie. Nota fortuna discedens inducit merorem. quod dicit. Seneca in li. de
 tranquillitate animi. lectores reliquit quos fortuna nunquam respexit quam quos deseruit
 et homo. postea dicit. quod infelicitissimum genus infortunum est felicem fuisse. Quod si nec
 ex arbitrio retineri. Hic ponit quartam rationem que talis est. Illud quod est iudicium fu-
 ture miserie. nec est carum nec preciosum nec per consequens de ipso volendum. fortuna
 est homini sicut tangit in littera. unde dicit. quod fortuna si nec potest retineri. i. haberi ex-

arbitrio. i. secundum voluntatem et ipsa fugiens. i. recedens facit calamitosos. i. mis-
 seros. quid aliud est fortuna fugax q̄ quoddā indicium. i. signum future calamitatis
 i. miserie. em̄ pro q̄ neq̄ sufficit intueri. i. inspicere illud quod situm est. i. positus an-
 te oculos. i. quod est presens. verus pro sed prudentia. i. homo prudens metitur. i.
 mensurat exitus. i. fines rerum q̄ pro et eadez mutabilitas. i. instabilitas in alterutro
 idest in aduersitate et p-
 speritate nec facit minas
 idest insidias fortune et
 se formidandas. i. timen-
 das. nec facit blandicias
 esse exoptandas. i. deside-
 randas. Nota calamitas
 est miseria cū aliq̄ nihil
 habz nec in re nec in spe
 et est dicta a calamo qui
 est vacu⁹ et inanis. No-
 ta q̄ nō sufficit soli itue-
 ri p̄sentia. sed etiaz futu-
 ra. q̄ l̄z quādoq̄ prima
 salua fiant iudicia vltia
 tamē alteri⁹ saporis inq̄
 namēta pmanebūt. nec
 in fine de disciplina sco-
 larii. et tullii⁹ secūdo re-
 thorice dicit. Errāt qui
 in p̄peris om̄s impetus fortis putant effugisse sapienter cogitāt in tēporib⁹ p̄peris
 causas aduersas reformidāt. et seneca in de quatuor virtutib⁹ cardinalib⁹ dicit. si pru-
 dens es animus tuus tribus temporibus dispensetur. p̄sentia ordina. futura pro-
 uide. et p̄terita recordare. Nam qui nihil de p̄terito cogitat perdit vitam. Qui
 nihil de futuro premeditatur. per oīa incautus incedit. pone ante animū tuū mala
 futura et bona. ut ista possis sustinere et illa moderari. et gausfredus in poetria. Exē-
 plo sirenes habe docearis in illis. sub meliori statu semper petora canere. Nulla si-
 des rerum. sequitur post mella venenū. Et claudii nox atra diem nebulęq̄ serenum
 Postremo equo animo. Hic ponit quintam rationem que talis est. Quicq̄z al-
 terius iugo se submittit oportet q̄ mores eius patienter sustineat. sed homo affecti-
 one temporalium submittit se iugo fortune. ergo oportet q̄ mores fortune patienter
 tolleret. vnde sicut iniuste agit qui vult imponere legem dñe sue. ita volens impone-
 re leges fortune agit iniuste. hanc rationē pretendit in littera. Secundo declarat di-
 ctum suum per quedam similia ibi. Si ventis. Primo dicit. postremo. i. vltimo di-
 cam q̄ oportet ut tu tollerēs idest patiaris. equo animo idest constanti animo quic-
 quid geritur idest sit intra aream fortune idest intra mundum cum semel submiseris
 idest subiugaueris colla scilicet tua iugo fortune appetendo temporalia tanq̄ p̄-
 mia tuorum meritorum. q̄ pro sed si velis scribere idest scribendo imponere legem
 manendi et abendi ei quas tu ibi dominam sponte elegisti. nōne fueris iniurius
 et impaciencia idest per tuam impacienciam exacerbabis idest argues sortem idest

cium. Neq̄z enī quod ante oculos situs
 est suffecerit intueri. Rerum exitus pru-
 dentia metitur. eadēq̄ in alterutro mu-
 tabilitas. nec formidandas fortune mi-
 nas. nec exoptandas facit esse blandici-
 as. Postremo equo aio tollerēs opor-
 tet quicquid intra fortune arcas geritur
 cum semel iugo eius colla submiseris.
 Quod si manendi abeundiq̄ scribere
 legem velis ei quam tu tibi dominam
 sponte elegisti. nonne tu iniurius fue-
 ris et impaciencia tuam sortem exacer-
 babis quam permutare non possis.

fortunam quam non possis permutare. Nota q̄ philosophia mundum ap-
 pellat aream fortune. quia sicut in area trititando torquentur manipuli sic fortuna
 in mundo torquet hoies nunc p̄speritate nunc aduersitate rotando. Nota circa
 hoc q̄ dicit nōne iniurius fueris q̄ iusticia est libertas animi tribuens vnicuiq̄
 quod suū est secundū suam dignitatem. deo amorem et obedientiam. maiori reue-

rentiaz. pari concordiaz
 et minori disciplinam. si
 ergo famul⁹ velit impo-
 nere legem dñe sue cui
 tenetur exhibere reue-
 rentiam operaretur cō-
 tra iusticiam. Nota
 quicq̄z afficitur bonis
 exterioribus et mutatur
 secundum mutationem
 eorū dicitur esse subie-
 ctus fortune et colla sua
 iugo eius submittere q̄
 fortuna est dñs bonorū
 exteriorū. talis autē fuit
 boecius. ergo iniuriaba-

Si ventis vela cōmitteres: nō quo vo-
 luntas peteret: sed quo flatus impelleret
 promoueretur. Si aruis semina traderes
 fertiles inter se ānos sterilesq̄ pensares
 Fortune te regendum dedisti domine
 moribus oportet obtemperes. Tu ve-
 ro voluentis rote impetum retinere co-
 naris. at omniū mortaliū stolidissime
 si manere incipit fors esse desistit. Libri
 secundi prosa prima explicit.

tur fortune volēs imponere leges manēdi et recedendi. Si ventis vela cōmitteres
 hic probat dictum suū per quedam similia. scz q̄ fortuna non sit in potestate hois
 dicit. Si cōmitteres vela naui vento tu ducereris non quo volūtas tua peteret. i.
 desideraret. sed quo flatus venti te pelleret. Si crederes. i. cōmitteres semina aruis. i.
 agris tu p̄sares. i. iudicares ānos feraces. i. fertiles q̄ p̄ et steriles inter se. ita q̄ nō
 hēres illos ānos in potestate tua. a simili. tu dedisti te regēdi oportet q̄ obtemperes
 i. obedias morib⁹ dñe. vero p̄ sed tu conaris. i. laboras retinere impetū. i. cursū vol-
 uentis rote. i. mobilis fortune et frustra laboras. Stolidissime. i. stultissime oīm mor-
 taliū nescis q̄ si fors. i. fortuna incipit manere. i. stabilis esse q̄ tunc desinit. i. desistit
 esse fors. Sicut em̄ non simul stant q̄ aliquis sit homo et nō sit rationalis sic nō stāt
 simul q̄ sit fortuna et non sit mutabilis. Nota q̄ sicut cōmittens velum vento
 amplius non est in potestate sua duci quo vult. sed secundū impetū venti ducitur
 et sicut cōmittens semina agro non est in potestate eius q̄ p̄ueniant anni fertiles
 vel steriles. sic a simili qui cōmittit se fortune non est in potestate suā habere fortu-
 nam p̄speram vel aduersam. Nota circa hoc q̄ dicit voluentis rote. q̄ antiqui-
 tus fortuna depingebatur cum rota hac ratione. nam in rota sunt quatuor viner-
 tates. vna pars est summa. alia infima. tertia qua de summo descenditur ad ymum.
 quarta qua de ymo ascenditur ad summū. Similiter in hominibus inueniuntur qua-
 tuor varietates. quidam em̄ sunt in summa p̄speritate. tales sunt eleuati in rota for-
 tune. Alij sunt in summa aduersitate tales iacent deiectione sub rota. Tertij declinant
 de prosperitate in aduersitatem tales descendunt de summitate rote. Quarti proce-
 dunt de aduersitate in prosperitatem. tales ascendunt rotam fortune. Unde eleuatus
 in rota fortune dicit. glorioz eleuatus. descendens dicit. descendendo mortificatus. de-
 lectus dicit. Infimus are rotor. ascendens dicit. letus ad alta vebor.

Nota q natura non assuescit in contrariis. nam si lapis milesies picatur sursum non assuescit ascendere sursum cum natura eius sit descendere. Sicut ergo esset stolidus finis qui laboraret alicui auferre sui naturam. sic stolidus est qui laborat fortune auferre mutabilitate que est eius natura ergo dicit philosophia at oim stolidissime. Metrum primum secundi libri.

Ec cum supba
verterit vices
dextra. hic inci

pit primum metrum huius
secundi qd dicitur ypo
nautici ab inuatore qz
labor nautar cantu bu
fismoi metri subleuatur
et dicitur metrum iambi
cum a pede predominante
est autem iambus pes
contrarius trocheo
constans ex prima breui
et ultima longa. et dicit
metrum trimetrum licet em
hoc metrum habeat sex
pedes tamē computando

duos pedes pro metro erit metrum trimetrum. In quo metro philosophia descri
bit mores fortune dicens. Cum hec sex fortuna verterit vices idest alternationes
pseritatis et aduersitatis supba dextra. et cum fertur more euripi. i. maris estuans. i.
inuidans. tunc fortuna seu. i. crudel. pterit. i. cōculcat reges dudū tremēdos. i. metū
dos et ipa fallax subleuat d aduersitate humilē vultū victi. i. de pss. nec ipa audit flet
nec curat miseros. i. paupes. et ipa exstēs dura. qz nō flectitur ad volūtate boim ri
der. i. deridet vltro. i. spontaneē gemitus miseror quos fecit sic illa ludit sic probat
idest experitur suas vires et ipa monstrat suis magnum ostentū idest miraculum si
quis vltatur vna hora stratus idest aduersitate depressus. et felix idest pseritate
elevator. q. d. fortuna videtur exhibere suis idest hominibus qui bonis eius inbiant
magnum miraculū quando aliquis subito videtur mutari de aduersitate in prospe
ritatem et eōuerso.

Nota q fortuna dicitur superba eo q nullum veretur
nec aduertit probitatem nec maliciā alienus. et si vocatur more superbiorum ob
audit. Nota q euripus secundum aliquos est ventus turbinis et dicitur euri
pus quasi curus rapidus et est curus nomen venti. Secundus alios autē et forsan
melius euripus est brachium vel sinus maris cuius decursus est incertus et ppter
incertitudinem sui cursus frequenter periclitantur ibi naues. et dicitur ab eu quod
est bonum et ripa quasi bona ripa per contrarium. sicut ergo cursus euripi estuan
tis est incertus sic et mutabilitas fortune. Nota q de operatione fortune quali
ter hos eleuat et hos depressim loquitur alanus in antiaudiano dicens. Pre
cipitem mouet illa rotam motusq laborum. Nulla quies claudit nec sistunt otia
motu. Hos premat hos eleuat hos deicit. erigit illos. Cogit et in varios homines

Metrum primum libri secundi.

Ec cum supba verterit vices dextra

Estuans more fertur euripi.

Dudū tremēdos scua proterit reges.

Humilēqz victi subleuat fallax vultū

Mō illa miseros audit haud curat flet?

Vltroqz gemit? dura quos fecit ridet

Sicqz illa ludit. sic suas probat vires.

Magnumqz suis monstrat ostentum.

Si quis vltatur vna stratus? ac felix hora

descendere casus. et samariēsis alias pauper henricus. Quicquid agas. quicquid
dicas. quicquid patiaris non facis vt retrahas que mea dextra trahit. Sic ego
primatum venerādaqz sceptrā tenebo. Et p velle meo mel tibi selqz dabo.

Ellem autem pauca. Hic incipit prosa secunda huius secundi in qua
phia probat boecio non esse cōquerēdā de fortuna. qz nihil sibi abstu

Prosa secunda secundi libri.

Vellem autem pauca tecum for
tune ipsius verbis agitare. Tu
igitur an ius postulet aiaduerte
Quid tu o homo ream me quotidianis
agis querelis. Quam tibi fecimus inu
riam. Que tibi tua detrahimus bona
Quous iudice de opuz dignitatumqz
mecū possessione contende. Et si cuius
quā mortalium proprium quid horum
esse monstaueris ego ea tua fuisse que
repetis sponte concedam. Cum te ma
tris vtero natura produxit nudus reb?
omibus inopemqz suscepi. te meis opi
bus foui. et quid te nunc impatientē no
stri facit. fauore prona indulgetus edu
cavi Et omniū que mei sunt iuris afflu
entia et splendore circundedi. Nunc
mibi retrahere manu libet. habes gra
tias velud vsus alienis. Non habes ius
querere tanqz tua perdidideris Proxius.

philosophia introducit fortunam alloquentem boecium que ostendit querimoniaz
eius esse iniustas. quia nihil sibi abstulit. Primo ergo fortuna ostendit qz uibil boe
tio iniuste abstulit. secūdo quādā respōsionē boecij excludit ibi. at tu mores. pzo er
go facit qd dictū est et tūc secūdo respōdet tacite questionē. pzo dicit fortia ad boe.
Q in hō qd agis. i. veras vel facis me reā quotidianis. i. assiduis qrelis. q. d. facere
nō deberes quā tibi fecim? iniuriā. q. d. nullā. que tua bona tibi detrahim?. q. d. nul
la contēde mecū in iudicio de possessione opuz et dignitatum coram quocunqz iu
dice et si non monstaueris aliquid esse proprium horum bonorum cuiusquam

lit et introducit fortunā
alloquentem boecium. et
diuiditur. qz pzo pua
det boecio introductio
nem fortune. Secundo
introducitur ea ibi. quid
tu o hō. Primo philo
sophia dicit. o boe. ego
phia vellem tecum pau
ca agitare. idest discere
re verbis ipsius fortune
tu vero animaduerte an
ius. i. iusticia postulat
boe. Nota qz similitu
do orationis quādoqz
generat fastidium. ideo
quādoqz ipsam oportet
mutare. unde Tuli. iij
li. rethorice dicit. sermo
nes in dicendo cōmuta
re oportet vt facile facie
tas varietate vitetur. id
phia hic variat oratōez
per introductionē noue
persone vtēdo ppopo
la que figura a tulio vo
catur cōformatio. pua
det igitur phia Boecio
introductionē fortune
dicit. Vellem autē te.

Quid tu o hō. Hic

mortalium ego sponte concedam tibi ea que repetis fuisse tua. q̄ autē non sunt tua nec alicuius hoīs ppria probo tibi. q̄ cum natura produxit te de vtero matris ego suscepi te nudum et inopem. i. carentes omnibus rebus et fovi te meis opibus et ego prona. i. prompta. educaui. i. nutruui te indulgentius. i. clementi⁹ favore. i. gratia mea quod te nunc facit impatientem nostri. i. contra nos. quia si boecius a principio nō

fuisse nutritus prosperitate fortune non fuisset impatiens de amissione eius. et subdit. Ego circūdedi te affluentia et splendore omnium bonorum que sunt mei iuris idest potestatis. nūc autem liber. i. placz mibi re trahere manū. tu habes gratiam. i. mibi referre grates tanq̄ usus alienis. non habes ius que rele tāq̄ tua perdidideris quid igitur ergo ingemiscis querulando nulla tibi a nobis illata est

Quid ergo ingemiscis. nulla tibi a nobis illata est violentia. Opes honores ceteraq̄ talium mei sunt iuris. dominā famule cognoscunt mecum veniunt. me absente discedunt. Audacter affirmem si tua forent que amissa conquerris nullomodo perdidisses. An ego sola meum ius exercere prohibeo. Licet celo pferre lucidos dies eosdēq̄ tenebrosis noctibus condere. licz āno terre vultū nūc florib⁹ frugibusq̄ redimere

violentia. opes. honores. et cetera talium sunt mei iuris. i. potestatis et famule mee scz honores et potestates recognoscunt me dñam mecum veniunt mecum recedūt audacter affirmem si tua forent que conquerris amissa nullo modo ea pdidisses. Nota q̄ tota ratio fortune in hoc cōsistit. Nulli manet rationabilis querimonia de eo qui nihil aliorz aufert. sed ppria pro suo libito disponit. sed fortuna nihil abstulit qd erat boecij. sed ppria disposuit pro suo libito ergo etc. Nota de hoc q̄ dicit q̄ tibi tua. Seneca dicit in de remedijs. Non est tuum qd fortuna fecit esse tuū. Alienuz est omne quicquid optando enenit et nihil ipsius propriū putari licet qd eripi potest

Nota q̄ homo pducitur nudus ex vtero matris. p hoc innuitur magna eius miseria. si enim homo nudus nascitur et nullo indigeret minus esset miser. sed q̄ nudus nascitur nihil possidens et pluribus indigens ideo magis miser est. unde paup benricus. primus in mūdo tecū tua quāta tulisti. Audus eras primo et postea nudus eris. Nota q̄ bona exteriora non sunt propria hoīs. q̄ dicit Seneca. Nihil pprium dicas quod mutari potest fortuna. te poscit quod dedit donū quod dari potuit auferri potuit et quod fortuna non dedit non eripit.

An ego sola meum ius exercere. Hic respondet tacite questionī. diceret aliquis fortune. licet bona exteriora sint tua: tamen postq̄ ea homi contulisti non deberes amplius auferre. huic questionī respondet fortuna dicens. q̄ hoc esset contra ius et contra naturam suam quam nullus debet sibi auferre. ymo debet vti sicut cetera res vtuntur sua natura unde dicit. Aliquid sola prohibeo exercere ius meum cum omnia alia exercent naturam suam. quod declarat. quia licet idest licitum est celo proferre lucidos dies et eos condere idest abscondere tenebrosis noctibus et licet anno redimere idest ornare. vultum idest superficiem.

terre nunc. i. aliquādo floribus sicut in vere nunc frugibus. sicut in estate. nūc cōfundere eaz nimbis. i. pluuijs et et frigoribus sicut in autūno et hyeme. ius. i. natura est mari. nūc. i. aliquādo. i. tēpore sereno. blandiri. i. blandū esse. equore strato. i. pacifico sed tēpore tēpestatis inhorrescere. i. horridū apparere. pcellis ac fluctib⁹. i. inundationibus. nūquid inexplata. i. insatiabilis cupiditas hoīs alligabit nos ad cōstantiā

Nunc nimbis frigoribusq̄ cōfundere. Ius est mari nunc strato equore blandiri nunc pcellis ac fluctibus inhorrescere. Nos ad cōstantiā nostris morib⁹ alienam inexplata hominū cupiditas alligabit: hec nostra vis est. hūc cōtinuum ludum ludimus. Rotam volubili orbe versamus. infima summis: summa infimis mutare gaudemus. Ascende si placet. sed ea lege ne vti cū ludici mei ratio posset descendere iniuriam putes An tu mores ignorabas meos: Nesciebas Cresum regem lidorum ciro paulo ante formidabilem: mox deinde miserā dum rogi flāmis traditum misso relit⁹ umbre defensum: Nunc te preterit paulum parsi regis a se capti calamitatibus pias impendisse lacrimas.

arte. Quod sibi fors dederit vitur oīs hō. Miles equis. piscator aquis. et cleric⁹ bymniis. nauta fretis. pugiles Marte. poete metris. rusticus arua parat. nūerat mercator anarus. Virgo legit flores. stultus amator amat. Seminat in spinis nature in ra retractans. Nota q̄ dicit cupiditatem hoīm esse inexplatam. quia dicit aristoteles secundo politicorū. Infinita est concupiscentia hoīm ad cuius repletionem multi viuūt. Et seneca. xvi. epistola. Naturalia desideria finita sunt. ex falsa autē opinione nascentiā ubi desinunt non habent. et. lxiij. epistola. Omnia aliquis contemne re potest. omnia autem habere non potest.

An tu ignorabas meos. Hic fortuna excludit quandam responsionem boecij Posset enim dicere Boecius. O fortuna ego conquestus sum de tua mutabilitate. quia ignoravi mores tuos. Hanc responsionem excludit fortuna per plura. nota Boecium et quibus poterat perpendere mores et stabilitatem suam et dicit.

Nunquid tu ignorabas mores meos. quasi diceret. nonne sciebas quomodo

alienā nostris moribus quasi di. non em bec est nostra vis. i. naturalis potestas. hūc ludū cōtinue ludimus. rotaz versamus. volubili orbe. i. veloci circulatōe. et nos gaudemus mutare infima. i. aduersa summis. i. prosperis et sūma infimis idest prospera aduersis. tu bo. ascende rotaz nostram si placet. sed ea lege. i. cōditione vti ne putes tibi fieri iniuriā si cōtigit te descendere cū rō mei ludici. i. ludi ioco si hoc poscet. Nota q̄ quelibet res in sua naturali operatione delectatur. frustra ergo laborat qui naturaz rei auferre conatur cū natura non assuescat in cōtrariū. vñ paup benricus. Nōne sua licet quis sic vtatur

cresus rex lidorum qui prius erat formidabilis cyro regi persarum. sed postea captus fuit a cyro et traditus ignibus ad cremandum. sed ymbre misso celitus fuit defensus et euasit. Nunquid etiam preterit te quomodo paulus consul romanus fudit pias lacrimas super calamitatibus. i. miseris persi regis quem captiuauerat. quid enim aliud deflet clamor tragediarum. i. poematum reprehendentium vicia hominum nisi me fortunam subuertentem felicia regna in discreto ictu. i. in certo euentu. nonne existens adolescentulus didicisti iacere in limine. i. in domo iouis duo dolia. vnu bonum aliud malum. de quibus oportuit vniqueque intrassem gustare quid conquereris si vberius de bonorum parte sumpsisisti quid conquereris si a te non tota discessisti. quid conquereris. si hec mei mutabilitas est tibi iusta causa sperandi meliora. i. pro spera tamen ne pro non conatabescas. i. deficias animo et tu locatus infra coelestem regnum omnibus. i. in misero desideras viuere proprio iure. quia hoc esse non potest ut eximaris a cetera lege hominum.

Nota quod cum cresus rex lidorum esset pugnaturus contra regem persarum ipse consuluit appolinem de successu pugne. qui respondit sibi bimodiverticulo. Cresus perdet alium transgressus plurima regna. Alim est finitimus quidam. quem versiculus Cresus sic intellexit. quod cresus transgressus alium perdet. i. destruet plurima regna ipsius Cyri. sed appoli. sic intellexit. cresus transgressus alium perdet. i. amitter plurima regna sua. et hoc contigit. nam ipse cum transgressus esset alium victus est a cyro et in ignem positus. sed tanta inundatio pluvie facta fuit quod extinctus fuit ignis et euasit de quo cum multum gloriaretur dixit filia sua nomine fauia. O pater expecta ultimam diem ante quam non est gloriandum. Quadam vero nocte vidit cresus in somno quod esset super altam arborescentem ubi iupiter cum rigabat et phebibus eum siccabat. quod somnium cum retulisset filie sue respondit filia. Tu eris captus a Cyro et in cruce suspensus ubi iupiter. i. pluvia te rigabit. et phebibus. i. sol te siccabit. quod ad ultimum contigit ex quo potest perpendi mutabilitas fortune. Nota quod paulus consul romanus missus fuit pugnare contra regem persarum qui erat superbissimus hominum. cum autem ipsum deuicisset considerans prosperitatem preteritam et aduersitatem presentem. eius motus pietate flevit super ipsum et dimisit eum. ex quo similiter perpenditur mutabilitas fortune. Nota quod tragedia est carmen reprehensivum victorum incipiens a prosperitate desinens in aduersitate. et dicitur a tragos grece quod est hircus latine quod odos cant. quia cantus bimodiverticulis hircus renumerabat. inde dicitur tragedi poete quod antiqui gesta et facinorosa sceleratorum regum luctuoso carmine populo spectante. i. respiciente

Quid tragediarum clamor aliud deflet nisi in discreto ictu fortunam felicia regna vertentem. Nonne adolescentulus.

duo dolia vnum quidem malum aliud autem bonum in iouis limine iacere didicisti. Quid si vberius de bonorum parte sumpsisisti. Quid si a te non tota discessisti. Quid si hec ipsa mei mutabilitas iusta tibi causa est sperandi meliora. Tamen ne animo contabescas et intra

concinebant sicut dicit Isidorus libro etimologiarum. Nota homerus volens ostendere mutabilitatem fortune describit in domo iouis iacere duo dolia vini vnu bonum aliud malum. et omnes intrantes domum de utroque oportebat gustare. sed quodam plus de bono quodam vero plus de malo. et hec descriptio publice depingebatur Athenis in templo iouis ubi boecius studuit adolescens existens sicut ipse testatur i de scholarum disciplina.

commune omnibus regnum locatus. proprio iure viuere desideras.

Metrum secundum libri secundi:

Siquantas rapidis flatibus incitus

Pontus versat arenas.

Aut quot stelliferis edicta noctibus.

Celo sidera fulgent.

Taras fundat opes. nec retrahit manum

Pleno copia cornu.

Humanus miseris haud ideo genus.

Cessat flere querelas.

Quamvis vota libens excipiat deus.

Florida prosperitas minos subvertit athenas. Vnum atrides magne carthagini arces. Scipio sed multi sunt romani alia sati. Tempora versa breui. brevis est diastasia leti. Dis et mesti nox est vicina diei. hec aliena docet. et te tua facta docebit.

Metrum secundum libri secundi.

Siquantas rapidis flatibus incitus. Istud est secundum metrum huius secundi quod dicitur asclepiadium ab inuentore. coriambicus a pede predominante. quid sit pes coriambus prius habitum est et constat illud metrum ex primo spondeo et duobus coriambis et pirichaeo vel iambo. quale metrum est illius hymni. Sanctorum meritis. Secundum metrum dicitur ferragratum ab inuentore constans ex primo spondeo. secundo dactilo. tertio spondeo vel trocheo. In hoc ergo metro fortuna conqueritur de inextinguita cupiditate hominum dicens. Si copia id est fortuna. quam gentiles deam copie appellabant pleno cornu fundat hominibus tantas opes quantas arenas versat. id est voluit pontus id est mare. incitus id est commotus. rapidis flatibus id est impetuosus ventis. et si fundat tantas opes quot sidera fulgent in celo edita id est orta stelliferis noctibus. et ipsa copia non retrahit manum auferendo opes. haud pro non. ideo humani genus cessat flere. i. flendo proponere miseras querelas. et quis deus perditus. i. diues multi auri id est ad modum prodigi multum aurum diffundens ipse deus libens excipiat vota hominum et ornet auidos. i. cupidos claris honoribus in iam perita. i. acqisita et

possessa nil videtur eis sed senu rapacitas vorans quesita .i. acquisita. pandit idest manifestat alios hiatus idest receptacula cupiditatis. Et tunc querit fortuna que iam frena retentent. i. detinebunt certo sine cupidinem. i. auariciam hominum precipitem. i. precipitantem hominem cum sitis. i. desiderium habendi fluens largis muneribus arde scit in homine. et ideo ille qui intrepidus terrore aduersitatis et gemens credit se egem. ille nunquam diues agit. i. vitam ducit. Nota circa hoc quod dicit pleno copia cor-
nu quod cum Hercules

quodam tempore lucta-
retur cum achileo et achil-
leus mutaret se in ihan-
nem hercules apprehendens
ipsum per cornu effegit il-
lum et repletum pomis et
floribus odoriferis sacri-
ficauit illud fortune quod
cornu dicitur fortuna qui
bulas propinasse plenus
quibusdam vacuis quibus-
dam semiplenis secundum
diuersum statum perspet-
tatis et aduersitatis ho-
minum. Nota quod fortu-
na inuehitur contra auariciam hominum quod Tullius
in libro tusculanarum que-
stionum. d. auaricia studiis pecunie habet quam nemo sapiens concupiscit. ea enim quasi ma-
lis venenis imbuta corpus animique virilem offendit. ipsa enim in faciliabilis manens ne-
que copia neque inopia minuitur. et in eodem hoc dicit. Quid est quod multi cupiditate
pecunie feruntur quorum ita perturbantur animi ut non multum absint ab insania et
dicit Seneca. lxxv. epistola. Auaricia nunquam habet maius malum nisi quod ingrata est
et. lxxiiij. epistola. Auaros comparat canibus dicens. Vidisti aliquem canem mis-
sum a domino panis frustra aut carnis aperto ore captantem quicquid arripit pro-
tinus integrum deuorat et semper ad spem futuri inhiat. Idem etiam enuntiat nobis
quicquid nobis fortuna expectantibus porrigit illud sine omni voluntate dimitti-
mus et statim ad rapinam alterius erigimur. Nota qui credit se egentem non
est diues sed pauper. quia dicit Seneca prima epistola. non qui parum habet. sed
qui plus cupit pauper est. Quid enim refert quantum illi in archa. quantum in horreis sa-
ceat si alieno biatu imminet. Nota quod diuicie non tollunt auariciam sed aug-
mentant. unde Seneca. xvi. epistola dicit. Congeratur in te quicquid locuple-
tes possederunt ultra priuatum pecunie modum fortuna te prouebat auro tegat pur-
pura vestiat terrarum marmoribus abscondat accedant statue et picture. et quicquid vlla
ars elaborauit maiora cupere ab his desistes. unde Iuuenalis. Interea pleno di-
turgit sacculis ere. Crescit amor nummi quantum pecunia crescit.

**Multi prodigus auri.
Et claris auidos ornet honoribus
Nil iam parua videntur.
Sed quesita vorans senu rapacitas
Allos pandit hiatus
Que iam precipitem frena cupidinez.
Certo fine retentent
Largis cum potius muneribus fluens
Sitis ardescit habendi
Numquam diues agit qui trepidus gemens
Sese credit egentem**

Prosa tertia libri secundi.

Prosa tertia secundi libri.

Non igitur si pro se tecum fortuna. Hic incipit tertia prosa huius secun-
di in qua philosophia probat Boetium non debere conqueri de fortuna quia multa
bona sibi contulit et primo inquit philosophia quid sentiat de dictis fortune.
secundo bona fortune sibi collata enumerat ibi. Teruntamen. Pri-
mo ostendit philosophia quod Boetius nihil habeat loqui contra fortunam. secundo Boetius
respondet. Tercio philosophia eius responsionem approbat sicut patebit.

Non igitur si pro se tecum verbis
fortuna loqueretur. quid profecto
contra hisceres non haberes. At
si quid est quo querela tuam iure tuearis
proferas oportet. dabimus tibi dicen-
di locum Boetius. Tum ego speciosa quidem
ista sunt inquam. Oblitaque rethorice
ac musice melle dulcedinis. cum tantum
cum audiuntur oblectant. Sed mise-
ris malorum altior est sensus. Itaque
cum hec auribus insonare desierint in-
situs animum meror pregrauat.
Philosophia et illa ita est inquit.
Hec enim nondum morbi tui remedia.

dicens primo. Si for-
tuna loqueretur tecum
his verbis pro se profe-
cto pro certe tu non ha-
beres quid contra hisce-
res. id est non haberes
unde aperires os ad re-
spondendum fortune ac si
quid est quo tuam que-
relam iure tuearis oportet
id est necesse est ut pro-
feras dabimus tibi locum
dicendi. Tum boetius re-
spondet. Speciosa quide-
m sunt ista que fortu-
na dixit et sunt oblita id
est delinita melle. i. dele-
tatione rethorice dul-
cedinis. i. quantum ad pro-
fani. ac per musice dul-
cedinis scilicet quantum ad

metricum et tantum tunc delectant animum meum cum audiuntur. sed sensus id est per-
ceptio malorum est altior id est profundior miseris quas ista possint attingere. qua-
si dicat quantum verba fortune superficialiter me delectent. tamen ad profunditatem
mei doloris non attingunt. Itaque id est ergo cum hec verba fortune desierint id est
cessauerint insonare auribus meis meror incitatus id est immixtus pregrauat animum
meum. Tunc philosophia approbat responsionem Boetii dicens. Ita est hec enim
verba fortune nondum sunt remedia tui morbi. sed sunt quedam fomenta id est le-
uimeta aduersum curationem id est contra sanationem contumacis doloris. nam
remedia que penetrant id est immittunt se in profundum perturbationum expellen-
do causam radicalem tui morbi ista amoueo id est apponam cum fuerit tempesti-
num. Nota quod Boetius nihil habuit loqui contra verba fortune. quia verum
dixit et contra veritatem non est loquendum. Nam vero omnia consonant et veritas
sibi ipsi attestatur secundum aristotelem. Nota hinc est verbum inchoatum et pro-
fertur per sincopam. quia regulariter deberet dici hiasco. unde hicere est hiatum in-
choare cum aliquis aperit os. Nota quod oblitus altera producta est participium ver-
bi obliuiscor. Sed oblitus altera correpta descendit a verbo obliuo et oblitus id
est quod maculatus. unde versus. Immemor oblitus notat oblitus est maculatus.

Nota circa hoc qd dicit insitus meror animum aggrauat qd quis nō doleret & infortunii onulli cōtigit nisi aīo multuz eleuato super fortunaz. quia. d. Seneca lxx. ep̃la. plus ego te dolere nolo sed vt nō doleas vix erigere audeo. nulli autē ista firmitas animi cōtigit nisi multū supra fortunā eleuato. & subdit. illud agam⁹ vt iocunda nobis fiat amissorū recordatio. nemo libēter ad id redit qd nō sine tormēto cogitaturus est. Nota qd p̃ rethorica et musica dulcedinem fortune bo. adhuc nō fuit restitutus virtuti & sapientie qd attestat e i⁹ meror aggrauās aīz

¶ Nam virt⁹ et sapientia dolorem et merores op̃mit. vnde Seneca. lxxv ep̃la. Quomodo minuta lumina claritas solis obscurat sic dolores mesticias. iniurias. sapientia et virtus sua magnitudine elidit atq; opprimūt. Verū tamen ne te existimari miserū velis. hic pb̃ia enumerat bona fortune. Bo. collata rōe quorūz non debuit se estimare miserū. & primo enumerat bona preterita que

ipsuz felice fecerūt postea enumerat in quarta pla bona que ipsuz in p̃senti felice offendit. primo igit pb̃ia describit felicitatē suā preteritā. sc̃do excludit quandam oblectiōez ibi. Quid sit idcirco. Primo enumerat quedam bona cōmunia. sc̃do magis specialia. sc̃da ibi. Preterea libet. Primo dicit. O boe. si velis te existimare miserū nūquid oblitus es numerū et modūz felicitatis tue. taceo id est pertrāseo qd te desolatum. i. priuatum parente id est patre & matre cura summorū virorū id est cōsulū romanorū te suscepit. et tu delectus id est de aliis elect⁹ in affinitate principū ciuitatis cepisti prius esse carus q̃ proximus qd est preciosissimū genus propinquitatis. quis nō predicabit te felicissimū cū tāto splendore tuorū socerorū cum tāto pudore coniugis id est vxoris et cum oportunitate id est oportuna felicitate masculine prolis. q. d. nullus est qui non indicauerit te felicem in hiis. Nota qd triplex est genus propinquitatis. Primū qd contrahit ex genealogia & i tali ppinquitate aliquis simul efficitur primus et car⁹ naz frater fratri est carus et propinquus. Alia est ppinquitas que cōtrahit ex matrimonio & vocat affinitas & i tali ppinquitate aliquis prius efficitur propinquus q̃ carus. Tertia ppinquitas contrahitur ex bonis moribus et virtutibus & hoc est preciosissimū gen⁹ ppinquitatis. & i tali aliqis prius efficitur carus q̃ ppinquus & sic. B. pri⁹ factus fuit romanis principibus carus rōe virtutis q̃ ppinquus infimorū cōtrahendo cū eis. Nota qd pb̃ia dicit boeciū fuisse

sed adhuc contumacis aduersus curationem doloris fomenta quedam sunt.

¶ Nam que in profundum sese penetrāt cum tempestiuum fuerit admouebo.

Verum tamen ne te miserū existimari velis: an numerūz modūq; tue felicitatis oblitus es. Taceo qd desolatus parente summorum te virorum cura suscepit delectusq; in affinitatem principū ciuitatis quod preciosissimum propinquitatis genus est prius carus q̃ proximus esse cepisti. Quis non te felicissimum cum tanto splendore socerorūz:

felicem splendore socerorū in plurali cum tamen non habuerit nisi vnūz socerū. nam socer dicitur cuius filiā aliquis ducit et nō legit qd bo. habuit duas vxores. ad hoc potest dici qd hic accipitur socer large nō tantū p̃ patre vxoris. sed etiā p̃ fratre qui large etiā potest dici socer. ergo dicit pluraliter socerorū. Nota qd ex tribus pb̃ia dicitur boe. felice fuisse ex honestate socerorū. ex pudore coniugis. ex oportunitate masculin

line plis. i. suorū filiorū.

tum coniugis pudore: cum masculine quoq; prolis oportunitate predicabit. Preterea libet enīz preterire cōmunia assumptas in adolescentia negatas senibus dignitates ad singularem felicitatis tue cumulū venire delectat. Si quis rerum mortalium fructus vllum beatitudinis pondus habet: poterit ne illius memoria lucis quantalibet ingruentius malorum mole deleri. Cum duos pariter consules liberos tuos domo prouehi sub frequentia patrum sub plebis auctoritate vidisti cum eisdem in curia curules insidentibus tu regie laudis orator ingenii gloriam facundie meruisti. cum

Preterea libet enīz preterire cōmunia quedā bona specialia ex quibus bo. nō debet se estimare miserū. et. d. ego pretereo. i. p̃transire volo. qz mihi libet preterire cōia bona et delectat me venire ad specialem cumulū tue felicitatis. sc̃do assumptas dignitates in adolescentia negatas senib⁹. et subdit si quis fructus mortalium rerum habet vllū pōdus beatitudinis. i. si p̃pter aīq; tēporale bonū hō debz dici felix poterit ne memoria illius lucis. i. tue felicitatis quā iam dicā deleri quantalibet mole.

id est quoq; pondere ingruentia malorū. q. d. nō potest deleri. et que est illa felicitas cū tu vidisti liberos tuos. i. filios tuos pariter cōsules. i. i cōsules electos puebi. duci de domo tua sub frequentia. i. diligētia patrū. sc̃z seniorū et sub alacritate. i. sub gaudio plebis & cū tu eisdē filiis tuis insidentib⁹ curules. i. sedes iudiciarias orator. i. predicator regie laudis meruisti gloriam ingenij et facundie. cū tu medius incirco id est in circūdatione duorum consulum. sc̃z filiorū tuorū faciasti expectationē circūfusa multitudinis triumphali largitione. i. victorali triumphatione vt ego opinor. tu dedisti verba. i. deceptiones fortune cum te illa demulcet dum te fouet vt suas delicias tu abstulisti munus qd nūq; cōmodauerat vlli id est alicui priuato id est extraneo vis ne cum fortuna ponere calculum. i. computationem. nunc ipsa fortuna primum perstrinxit te oculis liuidentibus id est inuidis. si consideres numerūz et modūz lectorum et tristitium. i. p̃peritatis et aduersitatis adhuc non potest te negare felicem.

¶ Nota pb̃ia p̃ hoc qd dicit pretereo et prius dicit taceo vtitur quodam colore rethorico qui dicitur occupatio. et diffinitur sic a Tulio. Occupatio est cū dicimus nos p̃terire aut nescire aut nolle dicere illud qd tamen maxime dicimus. Nota qd mos erat romanorū ante. xxx. annos nulli conferre aliquā dignitatē nisi propter singularem dignitatē vel pb̃itatē vel p̃pter publice rei euidentē vtilitatē. bo. autē in adolescentia ante. xxx. annos electus fuit in cōsulē. et hoc pb̃ia vocat felicitatē cōmunē

hic enīz ait mos Romanorū

non q̄ cōter omnibus hoc concederetur. sed quia non solum hoc. sed alijs paucis
hoc accidit. Refert em̄ Tullius in li. de amicitia. q̄ scipio ante. xxx. annos bis factus
est cōsul. similiter Germanicus iuuenis cōsul factus est ante. xxx. annos. sed singula
rem felicitatē hoc. tangit. dicens. Cum duos pariter consules. Nota q̄ secundum
Iūdo. in libro ethimologia. curules erant sedes in quibus magistratus sedentes
iura reddebant. et dicitur

tur curules a curru. ga
tali sedeytebatur in cur
ru iudices quo vebebā
tur. vt expēdicijs popu
lo iudicia redderēt. Mo
ta q̄ consuetudo erat a
pud romanos in electō
ne cōsulū habere sermo
nem ad populū de lau
dibus regū et electōz
in magistratū. et si bene
predicabat inde gloriā
cōsequēbatur hōi ser
monem fecit boecius in
electione suoz filioz. in
consules et exinde sua

gloria fuit geminata. et q̄ cōsimilis sermo cōsuevit fieri in triūphis in laudem eoz
qui obtinuerant victoriā. ideo hōi sermonē vocat triūphalem largitionem.

Nota qui bonū aliquod p̄mittit et non adimplet ille dat verba et nō rem et sic
decepit. ergo dicit phia. dedisti fortune verba id est deceptiones promittendo ei al
qd bonū q̄ ipsa te ita sonet. Nota q̄ calculus in vna significatione est p̄us lapis
lus qui calcando non ledit. et quia talibus lapillis utebantur antiqui in computan
do. ideo calculare vel calculum ponere ponitur pro cōputare vel pro rationem face
re. ergo dicit philosophia. Vis ne cum fortuna calculum ponere. quasi diceret. non
debes si computabis cum ea ipsa inueniet te multo feliciorē q̄ miserum.

Quod si idcirco te fortunam esse. hic philosophia excludit quandā obiectiōē
posset aliquis dicere. hec predicta bona non faciunt me felicem quia sunt pertransi
toria. hāc obiectiōē excludit philosophia dicens. Quod pro sed si non estimas te
fortunatum id est felicem. quia illa abierunt que tunc videbantur leta. etiam non de
bes te estimare miserum. quia que nunc creduntur id est videntur mesta pretereunt
Nunquid tu venisti primum in hanc scenam id est ymbriam. vite subitus id est impro
nissus. et hospes id est advena tu ignores que gerantur in hac vita ne pro nunquid
reris id est opinaris vllam constantiam inesse humanis rebus cum ipsum hominem
sepe dissoluat velox hora mortis. nam si fortuitis rebus est fides permanēdi licet ra
ra tamen vltimus dices vite est quedam mors fortune etiam manentis fortune quid
igitur putas referre id est distare ne id est an tu deseras illam fortunā moriendo an
pro vel illa te deserat fugiēdo. q. d. nihil refert q̄tuz ad inconstantia fortune siue for
tuna hōiem deserat siue deseratur manifestum est q̄ permanere non potest.

in circo duorum mediū consulū circū
fuisse multitudinis expectatione triūpha
li largitōe faciasti. dedisti vt opinor ver
ba fortune dum te illa demulcet. dum
te vt suas delicias foueret. Adynus qd
nulli vnquāz priuato cōmendauerat ab
stulisti. Vis ne ergo cum fortuna cal
culum ponere. Nunc te primum liuētī
oculo prostrinxit. Si numerum modū
qz letorum tristium ve consideres: ad
huc te felicem negare non possis

Nota q̄ in rebus humanis non est constantia. cuius ratio est. In isto qd est ge
nituz nulla est cōstantia. q̄ nihil est genitū qd non sit corruptibile et nō pmanēs sed
res humane sunt genite et pducte ergo etc. Notandū q̄ nō est durabilis fortis pro
speritas. q̄ ipsam cito fugat aduersitas. vnde Saufredus in poetria Omnibus ne
crede tuis si tempore paruo Illuxere tibi mox sunt clausura serenū. Nubila facta

Quod si idcirco te fortunatū esse nō esti
mas. quoniā que tūc leta videbātur ab
ierūt. Nō ē quo te miserū te putas. quo
niā que nūc mesta credūtur pretereunt
An tu in hāc vite scenā nūc primū subi
tus hospesqz venisti. vllam ne hūanis
rebz in cē cōstantiā reris. cū sepe ipsum
hōiem velox hora dissoluat. Nam et si
rata est fortuitis manēdi fides. vltimus
tamē vite dies mors quedā fortune est
etiaz manētis. quid ergo referre puras.
Tu ne illaz moriendo deseras. An te il
la fugiendo deserat.

Metrum tertium secundi libri.

As polo pheb⁹ roseis quadrigis
Tu cem spargere ceperit.
Pallet albentes hebetata vultus.
Stammis stella prementibus.
Cum nemus flatus zephiri repentis.
Vernis irrubuit rosis.

cus a pede p̄dante metrū aut secūdi versus dicitur gliconici ab inuētoze coriam
bicuz a pede p̄dante. in hoc metro phia declarat tribz exēplis mutabilitatē mūda
noz. primū exēplū ē de corpibz celestibz tale. Sole lucēte i celo tūc obscurat lumē
aliaz stellaz. Ecce mutatio stellaz quo ad lumē qd tū p̄i appebat tpe noctis. sed
sole nobis lucēte nō appet. vii. d. in littera. cū pheb⁹. i. sol ceperit. i. inceperit spgere
i. emittere lucē roseis qd rigis. i. roseo curru. stella ebetata. i. obscurata flāmis. i. lumī
bus solis p̄mētibz. ipsa palli. i. pallida sit scdm albētes vultz. Secūdu exēplū ē i terre
nascētibz tale. zephiri flāte terra ornat floribz. sed austro flāte flores deficiūt. Ecce
mutatio in terre nascētibz. vii. d. in littera. cū. i. quādo nemus irrubuit vernis. i. ver

diem inducentqz crepu
scula noctem. ppter qd
nō est adhibenda fides
rebus fortuitis. Mo
ta q̄ phia tangit vnā ra
tionē q̄ fortis nō sit cō
stans que talis est. bo
mo nō est cōstans. ergo
nec fortis. Atcedēs p̄
q̄ hōiem sepe dissoluit
velox hora mortis. cōse
quentia p̄bat ex hoc qz
fortuna nō habet esse ni
si circa hōiem cū sit in a
gentibz a pposito. secū
do phisicoz. ergo dicit
phia. nihil differt quo
ad incōstantiaz fortune
siue fortis derelinquat
hōiez fugiendo siue hō
derelinquat ipsaz mori
endo quocunqz mō fiat
semper ipsa est incōstās
et non permanens.

Metrum. iij. secūdi li.

Am polo pheb⁹
bus roseis qua
drigis Istud est
metz. iij. b⁹ secūdi cui
prim⁹ versus dicit saphi
cus ab inuētoze trochai